

We nemen afscheid van een baken van kennis!

Caroline Kester, leesspecialist voor kinderen in Vlaardingen, Schiedam en Maassluis, zal eind dit jaar met pensioen gaan. Wij kunnen je nu alvast melden; dat heeft ze dik verdiend. Toch zal Caroline met enige moeite afscheid nemen van haar werk, van haar collega's en van de kinderen. Ze blikt terug op een prachtige loopbaan.

De zoektocht naar mijn plek

"Ik was twintig jaar toen ik van de Pedagogische Academie kwam. Ik liep mijn stage en kort daarna kon in aan de slag in het speciaal basisonderwijs in Naaldwijk. Het speciaal basisonderwijs leek mijn roeping; het kunnen onderwijzen van en zorgen voor een kind leek me fantastisch. Toch bleek al snel dat ik me niet op mijn plek voelde. Ik was te ongeduldig voor de kinderen die juist het geduld van hun leerkracht nodig hadden. Ik zocht verder.

Daarna heb ik tijdelijk op een dorpschool in Schipluiden gewerkt, totdat ik voor het eerst moeder werd. Na een paar jaar uit het werkende leven te zijn geweest, leek het me mooi om verder te kunnen leren. Ik ben de Pedagogische Opleiding Kinderopvang gaan doen en belandde als snel bij een kinderopvang in Maassluis. Handig, want mijn eigen kinderen konden daar ook de hele dag terecht.

Ondertussen voelde ik me (de term bestond toen nog niet) een echte IKC-er. Starten in het onderwijs en nu werkend in de kinderopvang. Toch begon het te kriebelen om weer in het basisonderwijs te gaan werken, toen een kennis van me een vacature bij me voorlegde. Het leek me stiekem wel leuk om weer terug te gaan naar mijn oude roots.

Zo gezegd zo gedaan; ik startte weer als leerkracht. Samen met mijn duo collega Anja werkte ik op de Klipper (?), destijds een basisschool van Stichting Christelijk Onderwijs (later werd dat Meervoud en is nu UN1EK). Hier heb ik een lange tijd met veel plezier gewerkt, totdat het lastig werd om alle kinderen voldoende aandacht te kunnen geven in de groep. Ik was op zoek naar iets persoonlijkers."

De opleiding tot leesspecialist

"Zodoende ontdekte ik de opleiding Leeskliniek in Rotterdam. Een tweejarige opleiding die mij klaar zou stomen om kinderen persoonlijk te begeleiden tijdens het lezen. Dat leek me wel wat. In de ochtend begeleidde in de kinderen en in de middag was er tijd voor theorie. In werkte casussen uit en voorzag het van feedback. Als snel wist ik dat dit helemaal mijn ding was.

Als leesspecialist werd ik verbonden aan het Kennisplein. Daarnaast kon ik ook twee dagen per week aan de slag als leerkracht bij Het Ichthus in Maassluis. De combinatie was voor mij ideaal, totdat ik verhuisde en Het Ichthus moest verlaten. Toen heb ik besloten om me volledig te richten op mijn specialisme. Ik werd fulltime leesspecialist."

Mijn plek gevonden

"Ik kon als solist aan het werk in mijn vakgebied en ik haalde er ontzettend veel energie en plezier uit. De kindcontacten en de fijne groep collega's om me heen maakte me tot een gelukkig mens. Ik kon voor de kinderen betekenen wat ik hoopte te betekenen en samen met de collega's vormden we altijd een superteam rondom de kinderen.

Als leesspecialist keken ouders anders naar me. Ze vertrouwen op mijn expertise en op het laten groeien van hun kind op het gebied van lezen. Ik ben geen magiër, maar heb altijd als doel de kinderen zo goed mogelijk van hun onzekerheden op het gebied van lezen af te krijgen."

Het Samenwerkingsverband

“Binnen het samenwerkingsverband is een aantal jaar geleden de Vakgroep Speciale Leesbegeleiding gestart. Een groep met specialisten die vanuit de verschillende besturen worden gedetacheerd aan het Samenwerkingsverband: Onderwijs Dat Past.

De vakgroep houdt zich bezig met 1 op 1 begeleiding van kinderen en kwaliteitsbevordering van het leesonderwijs. De vakgroep werkt nauw samen met de Poortwachters en draagt zorg voor een volledig en goed aanbod op interventieniveau 3. Mocht een leerling na de SLB begeleidingsperiode nog uitval tonen, kan er door de IB-er van school een aanvraag ingediend worden voor een dyslexie onderzoek.

Ik merk dat het vak van leesspecialist steeds belangrijker wordt, de druk is hoog door de onderbezetting. De jaren in het onderwijs heb ik veel veranderingen en beleidsontwikkelingen gezien. Wat me momenteel veel zorgen baart, zijn de personeelstekorten en de uitstromende pabo-studenten. Ik hoop hier snel verandering in te zien, de kinderen hebben de leerkrachten hard nodig.”

Mijn werkdag

“Als ik nu naar mijn werkplek loop, zie ik een fijne en ruime plek waar ik mijn gang kan gaan. Ik heb een uur per leerling en zie er zo’n vijf tot zes per dag. Ik doe intakes, behandelingen, evaluatiegesprekken en eindgesprekken. Tussendoor houd ik contact met ouders en basisscholen over de behandelingen en de stappen die gemaakt worden.

Tijdens een intakegesprek vraag ik het kind naar zijn of haar ‘leesprobleem’. Het mooie van de 1 op 1 gesprekken is dat de kinderen altijd enorm eerlijk tegen me zijn. Ze zien vrijwel altijd in dat ze een leesprobleem hebben en dat er iets aan gedaan moet worden. Bij oudere kinderen ligt dit soms anders. Ze reageren weleens nors en ontkennen dat ze hulp nodig hebben. Na een paar keer doorvragen barsten ze in huilen uit en heb ik direct een goed startpunt. Vanaf dit moment kan het alleen maar beter! Ik geef de kinderen moed en vertrouwen en vaak krikt het zelfvertrouwen van een kind zich na een paar behandelingen al op. Samen kantelen we het beeld van het niet kunnen naar het gewoon gaan doen.

Niet alleen het praktische oefenen tijdens de behandelingen, maar ook de orthodidactiek is van belang. De kinderen ondergaan een gedragsontwikkeling door de intensieve begeleiding. Ze groeien van muurbloempje uit tot koploper. Het is zo mooi om te zien dat ze kracht halen uit de stappen die ze maken!

Mijn kennis deel ik graag met anderen. Ik geef nu ook cursussen en presentaties. De kinderen verdienen de beste zorg!”

Bedankt Caroline!

Een collega van Caroline uit de vakgroep van het samenwerkingsverband, Wendy, kijkt met trots naar het werk wat Caroline doet. “Ze doet haar werk met een gepassioneerd hart en ontzettend veel kennis. Ze verdient deze waardering echt. Ik heb veel van Caroline mogen leren en zal haar tijdens haar pensioen nog vaak even bellen voor advies.”

Namens de kinderen, ouders, basisscholen en UN1EK danken we Caroline voor haar jarenlange inzet. We wensen je een prachtig pensioen toe, geniet ervan!